



TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 23

La sessió es reprèn a . Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, el vicepresident segon, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta.. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major i [lletrats].

de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida p el secretari general, el lletrat major i [lletrats].

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern /

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera de Drets Socials i Inclusió, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, la consellera de Recerca i Universitats, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports, la consellera de Cultura i el conseller de Política Lingüística.

El president

El següent punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre les polítiques alimentàries a Catalunya.

Interpel·lació al Govern sobre les polítiques alimentàries a Catalunya

300-00270/15

És presentada pel Grup Parlamentari Mixt i per fer-ne l'exposició té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Bé, primer de tot he de dir que em sento sorpresa d'aquesta assistència massiva de diputats a la meva interpel·lació.

En matèria alimentària, ens cal una transformació radical per produir, distribuir, competir i, sobretot, consumir productes propis. La marca Catalunya és garantia de qualitat i de compliment normatiu. No es pot dir el mateix de productes càrnics i agrícoles que importem i que massa sovint no acrediten haver passat els controls sanitaris ni haver complert les restriccions en l'ús d'hormones, pesticides i productes químics prohibits a Europa. L'alimentació no és un tema menor, té efectes immediats en la nostra salut.

Si volguéssim ser sobirans a nivell alimentari, hauríem de conrear el doble de superfície que ara. Avui dia, només dos productes locals cobreixen el cent per cent de les necessitats d'abastiment nacional: el vi i l'arròs; no podem viure d'arròs i de vi, hem de corregir progressivament el dèficit en la resta de productes que consumim. El cinquanta-u per cent del què mengem ve de fora, sovint de països del Tercer Món a on s'apliquen estàndards de qualitat i de salubritat molt inferiors als nostres. La competència deslleial d'aquestes economies subdesenvolupades la pateixen directament els nostres productors. Ramaders i pagesos, que veuen com el preu de venda ja ni tan sols cobreix els costos i es veuen abocats a tancar o a reduir les seves explotacions.

El marc normatiu asfixiant imposat per la Unió Europea, que inclou mesures mediambientals, sanitàries, laborals i de benestar animal, fa que no puguem competir a nivell de preus amb els productes que provenen de continents sense regulació verda, sense drets per als treballadors, sense controls sanitaris ni higiènics i sense grau d'exigència equivalent al nostre.

Si parlem de la pesca, doncs, si fa no fa el mateix. La flota catalana s'ha vist reduïda un vint per cent en menys d'una dècada. Les limitacions imposades per Brussel·les contrasten amb la permissivitat i via lliure que tenen els pescadors del nord d'Àfrica. Acords com el de Mercosur, que el Govern socialista avala aquí i a Madrid, condemnen a la ruïna al nostre sector primari, primer perquè obren les portes a importacions massives de carn, sucre, arròs i fruites procedents de Brasil o d'Argentina, i segon, perquè amb les reduccions aranzelàries és molt difícil poder

competir contra aquest marc. Tot plegat amenaça, evidentment, d'enfonsar els productors propis.

Els pagesos catalans no poden competir amb latifundis gegantins ni amb els salaris miserables i contractes irregulars que imperen als mercats llatinoamericans. Brussel·les premia els grans inversors estrangers que exploten treballadors i contaminen sense mirar prim mentre penalitzen els nostres pagesos. Aquest tracte discriminatori i preferent cap a països de fora de la Unió és l'estocada final al sector primari català. Els dirigents del país que haurien de vetllar pels nostres drets i interessos tanquen acords que ens perjudiquen, tant a productors com a consumidors.

L'any 2025 les importacions agroalimentàries van assolir 15.400 milions d'euros, amb dèficits brutals en productes com fruites, verdures i pinsos, mentre les exportacions només van arribar als 7.200 milions. Malgrat que el sector agroalimentari és un dels pilars de la nostra economia, amb 48.230 milions d'euros en facturació i el dinou per cent del PIB nacional, el saldo és negatiu. Exportem carns, sí, però importem massivament olis, greixos, conserves... Per ser francs i fent una comparativa amb la demografia del país, podem dir que exportem qualitat i importem barataria; un mal negoci. La competència deslleial que Europa valida amb convenis internacionals posa en risc les nostres explotacions i els llocs de treball que se'n deriven, vora 180.000.

Amb voluntat de reactivar aquest sector i consolidar les explotacions i indústries alimentàries presents al nostre territori presentarem una moció per prioritzar el consum de producte local en tots els equipaments de titularitat pública, incloent clàusules a les bases de les licitacions. Així mateix, proposarem la creació d'un segell per a productes càrnics que garanteixi que l'animal ha sigut sacrificat amb estaborniment o sedació prèvia i no pel ritual halal. És indecent que gairebé el cinquanta per cent de la carn que consumim als catalans hagi sigut sacrificada sense tenir en compte el benestar dels animals per complaure les exigències de la comunitat musulmana, i que nosaltres ni tan sols en tinguem constància ni coneixement quan adquirim el producte. Alhora, proposarem mesures per protegir les races de bestiar autòctones i els productes agraris originals del país, procurant

evitar al màxim especulacions i intermediaris, i posant èmfasi en la formació i en el patrocini del relleu generacional per garantir i augmentar el nombre d'explotacions actuals.

L'objectiu d'Aliança Catalana és i serà sempre el de restituir l'Estat català i dotar-lo d'estabilitat, i això implica necessàriament guanyar en autosuficiència alimentària per no dependre de les importacions ni dels contextos geopolítics canviants.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per fer la rèplica té la paraula l'honorable senyor Òscar Ordeig i Molist, conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Molt bé, diputada. Com saben, per mi sempre és un honor poder parlar del tema del nostre sistema alimentari, de la nostra sobirania alimentària i sobretot pensar molt bé com hem d'enfocar el futur. Deixi'm per això, em permetrà dos minuts per fer també una informació també, que fem l'actualització setmanal d'un tema que també interessa i preocupa molt com és la PPA, d'acord?, per dir-los que avui fem actualització amb 5 nous positius de pesta porcina africana, que sumats als que ja teníem, seran 232 positius en total, tots a la zona d'alt risc, per tant, element positiu. I un altre element molt positiu és que de les 213 mostres que s'han fet entre les captures i els animals trobats morts, només un 2,3 per cent han resultat positius. Jo crec que és una dada positiva que estem accelerant les captures i a més a més amb un sistema de rastreig molt important. Tenim 750 efectius treballant 24 hores, set dies a la setmana, i fora del radi dels 20 quilòmetres Els vam dir que també actualitzem les captures de senglars fetes bàsicament per la Federació Catalana de Caça per les societats de caça 22.233 senglars des de l'1 de gener.

Saben, ja ho vaig dir, rebran una convocatòria els diferents portaveus de la Comissió d'Agricultura i d'Interior per anar a fer una visita in situ i conèixer l'operatiu del centre de comandament, que realment és impressionant, s'ha fet un desplegament molt i molt important i per tant, avui mateix i a les empreses del sector càrnic també per veure com funciona l'operatiu. Els centenars de tancaments de passos de fauna, de «valles», de drons que s'estan utilitzant tot l'operatiu, per tant, per resoldre qualsevol

dubte. Tornar a demanar la col·laboració ciutadana també en un entorn, Collserola especialment, molt complex de tancar, i dir-los també, a dia d'avui s'han mobilitzat 24 milions d'euros entre totes les despeses, sense comptar el cost dels efectius que estan allà desplegats amb despesa en factures, 24 milions d'euros per defensar el nostre sector, per defensar la nostra economia, per defensar l'alerta sanitària. Què hem fet dintre del radi dels 20 quilòmetres? 2.365 animals abatuts o amb el rastreig, cadàvers trobats. Per tant, això és el que anirem fent setmanalment, anar actualitzant.

Hem fet avui al matí, també deixi'm dir, una reunió amb les diferents organitzacions agràries sectorials del sector de l'alimentació. Quin és el tema que més preocupa?, dels temes que més preocupen? Perquè anem acumulant crisis i situacions molt complexes, segurament els mesos més complexos en dècades. El que més preocupa en aquests moments és donar una resposta a les conseqüències de la guerra. Hem estat fent una reunió, per tant, primer de tot, important en contra de la guerra, però sobretot important que s'acabi el més aviat possible i sobretot, les conseqüències de l'augment del gasoil, dels fertilitzants, dels químics... Tenim alguns adobs, tenim alguns materials que s'han encarit un seixanta per cent; seixanta per cent. Per tant, si dèiem que estàvem satisfets perquè la setmana que ve presentarem les dades de renda agrària i seran per primera vegada els últims vint anys, les més importants, les més altes, la renda agrària, venda producte vegetal, venda producte animal, menys els costos, i per tant portàvem dos anys bons, després de la sequera, que van ser molt dolents, i per tant aquesta, aquesta situació de la guerra ens pot perjudicar d'una manera molt, molt important la viabilitat de les nostres explotacions. Per tant, primer donar resposta, escoltar, esperem demà segurament que en traurem algunes..., s'anunciaran algunes mesures del Govern de l'Estat. Nosaltres també estem escoltant els sectors per veure com també ajudem, complementem i fem mesures financeres, fiscals, d'ajudes d'altres tipus per intentar estar al costat del nostre sector.

Vostè diu sector agroalimentari, el sector més important de l'economia no només és important perquè és el primer sector de l'economia, sinó perquè Europa, Espanya, Catalunya, qualsevol societat moderna, n'ha de fer de la prioritat número u –em perdonaran–, no la defensa, la prioritat número u de qualsevol societat moderna és

el dret a una alimentació saludable, de qualitat, sostenible, de la seva població. Així ho va fer Holanda i és un dels països més productors del món a nivell alimentari, i ho van fer després de la Segona Guerra Mundial. Catalunya té tots els elements industrials, tecnològics, científics, d'innovació, de talent, d'inversió, d'expertesa, per ser un referent; ja ho som, però jo crec que nosaltres ens hem de convertir en..., algú en diu el clúster, el territori més competitiu en producció d'aliments d'Europa, perquè ho volem ser i perquè ho podem ser. Per tant, vàrem fer rècord, ja ho vaig dir, rècord històric d'exportacions agroalimentàries, «cuidado» quan diem «lo que ve de fora». Perdoni, nosaltres som cent cinc per cent de superàvit comercial de la producció d'aliments. Evidentment no podem ser..., no podem tenir un autoabastament de tots els aliments, que això..., això és absurd perquè seria una autarquia, i per tant no ho podem produir tot, perquè a més a més ens interessa exportar i sobretot, què volem exportar? Volem exportar productes d'alt valor afegit, productes transformats, productes, que evidentment és més difícil que tinguin competidors.

Suport al producte local. Ahir ho vàrem dir amb el president..., amb la vicepresidenta i el president, ahir no vam poder veure el Barça (*l'orador riu*) entre altres coses perquè estàvem amb alguns diputats de la cambra presentant la nova marca de suport als productors locals de Catalunya, la marca Implica't, que els convido a que tots plegats ens ajudin a tirar la endavant. Hi haurà un paraigües, una marca de suport a la qualitat i a la proximitat dels productes agroalimentaris catalans, que servirà per dues coses, per identificar aquells productes de qualitat que tenim a casa nostra que són extremadament saludables, innovadors i a més a més, i bons, i alhora, evidentment, es fan a prop de casa nostra. I a més a més, un element que no diem prou: Catalunya té cent trenta paisatges agroalimentaris diferents, que això no passa gairebé a cap lloc del món. Per tant, molta varietat, molta qualitat, l'hem de conèixer i també aquesta campanya implica que ha de servir per fer una pedagogia, formació i donar un missatge als consumidors. Demanem als consumidors de Catalunya que coneguin, coneguin, estimin i escullin el producte agroalimentari català perquè té una qualitat i té un valor afegit diferencial respecte a d'altres. Aquí mai n'hem fet un argument social de país, o no l'hem fet prou precisament de posar en valor els nostres aliments. Passa amb el vi, el cava, una part molt important del vi que es

consumeix aquí, a vegades anem als restaurants i no trobem el vi de casa nostra, per tant conèixer-lo. Està bé conèixer tots els productes del món, però primer, primer conèixer el de casa teva, i per tant cap aquí hem d'anar.

Vàrem presentar la marca de mels catalanes, demanda històrica; vàrem presentar la guia també la setmana passada, la Guia dels millors olis de Catalunya. Els demano, si us plau, si us plau, que consultin aquesta guia perquè és espectacular. i els demano també, si us plau, que participin als Premis Nacionals de l'Oli que fem cada any, on és una competició molt sana, a més a més, fas un exercici de geografia arreu de Catalunya perquè tenim cada racó d'aquest país es fa un oli excepcional. També tenim el Pla de ramaderia extensiva, de suport a la ramaderia extensiva i presentarem d'aquí a poc el pla de recuperació de l'horta de casa nostra. Hem perdut el cultiu de l'horta i per tant, aquí també hem de destinar molts recursos per fer-ho possible.

Aprovarem aquest any

Fitxer 24

la llei de l'alimentació. El que vostè ha dit és l'estratègia del país per als propers anys és la llei de l'alimentació –ja s'estava treballant amb l'anterior govern– s'ha d'acabar ja perquè puguin vostès portar-ho aquí, que vostès també puguin aportar. Què diu aquí? Compra pública de proximitat, compra pública dels hospitals, les residències, les escoles. Home, què menys que conèixer les races autòctones que tens al costat de casa, no, amb el menjador escolar, els embotits i sobretot, sobretot, no sé si en contra dels extrems.

La nostra és la dieta mediterrània, d'alimentació variada, saludable, equilibrada i dieta mediterrània i cuina catalana. Per tant, aquí també, dintre d'aquesta estratègia de la llei de l'alimentació, hi ha això, la compra pública, la formació alimentària. Comencem ja aquest tercer trimestre. Estic a punt, ens estan arribant l'empresa que ens ha fet la licitació dels llibres de text. Els hi ensenyarem quan els tinguem. La presentarem. Formació alimentària a vint-i-cinc escoles de Catalunya, que començarem aquest tercer trimestre. Els hi els direm a les escoles, estem acabant de tancar i ens agrairia també la concertació de tots vostès per ajudar-nos a que

això, la formació alimentària, fos a totes les escoles del país, com no pot ser d'una altra manera, per explicar com es formen els aliments, la nutrició, la gastronomia, la cuina catalana, etcètera,, les de DOs, les IGPs. Tot això que jo crec que hauria de ser el tema número u i a vegades acaba sent el tema de cua.

On ens juguem les garrofes? Bé, amb la nova PAC. S'està discutint la nova PAC, per tant, aquí també. Mercosur, perquè no vegi que fugi d'estudi, jo estava, ja ho saben, a Brussel·les. S'ha d'anar a Brussel·les, s'ha d'anar al lloc on es defensen els nostres interessos, s'ha d'anar a les fires internacionals, s'ha d'organitzar fires internacionals, encara que el senyor Canadell a vegades se m'enfada perquè anem a saludar algunes persones d'estands que venen d'altres llocs a veure'ns. Tenim la fira més important del món de productes de la pesca. Aquesta setmana que ve comença l'Alimentària, una de les fires més importants del món. Teníem la Wine Week, que també vam haver de dir que no podia venir més gent perquè no hi havia espai. Per tant, jo crec que aquí volem ser un referent internacional, també en la producció d'aliments i també defensar els nostres interessos. I sí, es fan acords comercials, s'han de complir les mateixes normatives que exigim aquí als productes que vinguin de fora.

I mobilitzar més bons pressupostos. No pot ser que totes les polítiques públiques o totes les regulacions impactin al sector productor d'aliments i cada dia dificulten més la seva activitat. Per tant, sí, facilitant pressupostos, facilitant inversions i facilitant les lleis, perquè permetin que els nostres agricultors, ramaders i pescadors puguin fer la feina amb dignitat i amb condicions i guanyar-se la vida.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, conseller. Per fer la rèplica, és el torn ara de la diputada Sílvia Orriols i Serra.

Sílvia Orriols Serra

Bé, primer de tot aplaudir i agrair que patrocini l'oli català, a diferència del president de la Generalitat, que prefereix patrocinar el del país veí.

Respecte al tema de la llei, doncs sí, és molt important que es legisli en aquest sentit perquè, per exemple, l'altre dia ho comentàvem al Consell Comarcal del Ripollès. Vam intentar introduir certes clàusules dins els menús escolars per patrocinar el quilòmetre zero i ens van tombar les bases d'aquesta licitació. Per tant, és important que hi hagi una legislació que ens empari.

Peus de porc amb naps, ànec amb peres, pollastre amb prunes, conill amb xanfaina, bacallà amb panses i ou dur, plats que formen part de la nostra història, que evoquen la nostra identitat i que avui en dia costen de trobar als menús i cartes de les escoles, bars i restaurants. La gastronomia catalana s'esvaeix davant l'auge de kebabs, restaurants xinesos i McDonald's. Qui pateix de primera mà aquesta crisi gastronòmica són els productors del país, perquè els kebabs, restaurant xinesos i McDonald's no consumeixen productes de proximitat ni primeres matèries que compleixen els estàndards de qualitat exigits al nostre sector primari. El canvi de preferències o de gustos en el paladar dels catalans no és culpa de l'administració, però el que sí que és responsabilitat seva és la d'apostar pels plats tradicionals allà on tenen influència. Els menús escolars actuals, que amb prou feines contenen carn i que no incorporen producte kilòmetre zero, en són, com deia abans, un exemple evident.

En comptes de promocionar la nostra cultura i potenciar les verdures, llegums, carns i peixos conreats, criats i pescats al país, oferim productes forans de baixa qualitat, tot i saber que aquest estalvi a nivell de costos tindrà conseqüències sanitàries i econòmiques a llarg termini. En comptes d'oferir menús halal i adaptar-nos a les pretensions de qui es nega a integrar-se al nostre país i idiosincràsia, hauríem de dedicar esforços a recuperar la cuina tradicional i a habituar els infants a aquests plats que formen part de la nostra cultura popular.

Cada menú diferent que s'encarrega té un cost addicional, un cost que cal assumir en el cas dels al·lèrgens, però no pas quan la demanda és per raó religiosa. Si no poden menjar porc, si no poden menjar xai sacrificat de cara al monestir en comptes de cara a la Meca, potser el més adient és que duguin carmanyola o que se'n tornin a dinar cap a casa seu. L'Administració laica que vostès tan aferrissadament

defensaven ara ofereix menús halal a les aules públiques? De debò? Siguin coherents i aprenguin a dir no a la Comisión Islámica de España.

La vicepresidenta primera

Ara és el torn del conseller i té la paraula l'honorable Òscar Ordeig i Molist.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Molt bé. M'ha sonat a tall d'Instagram, aquesta última part. Escolti'm, perquè tenia apuntat, m'he deixat el relleu generacional. Pensava dir: anem a parlar dels joves. Jo crec que hem de transformar el discurs en positiu, perquè si no, no ens en sortirem. Miri, aquest país portem bastants anys de democràcia. Tot just fa tres setmanes vàrem poder registrar la marca Cuina Catalana, que vostè potser... Transformem-ho en positiu. Farem una presentació. Hem creat un grup d'experts que diguin quines característiques té la cuina catalana –aviam si ens posem d'acord– i com som capaços de que els nostres restaurants... Jo sempre dic: A casa valorem la nostra cuina, els nostres productes en positiu, perquè és una de les dietes, la dieta mediterrània, Patrimoni de la Humanitat com una de les dietes més saludables i sostenibles del món. I que ve gent de tot el món a veure, aviam com funciona això i la base de la dieta mediterrània, evidentment, també és la cuina catalana. Per tant, anem a veure aviam com la impulsem i com fem que els nostres restaurants, els restauradors i els quaranta milions de turistes que venen a casa nostra, home, doncs que coneguin la cuina catalana.

Jo crec que aquest és el gran repte. Vingui qui vingui als futurs governs, anem a impulsar la cuina catalana a casa nostra i fem com els italians que n'han fet els seus millors ambaixadors a través de la seva cuina. I no tenim res a envejar, al contrari. Al contrari. O també els francesos, evidentment, amb les pautes, la prioritat del consumidor. Per tant, també una crida als consumidors d'aquest país a conèixer, a conèixer, estimar i escollir els nostres productes una altra vegada. A la restauració, el mateix. No pot ser que anem a un restaurant, cadascú que esculli el que vulgui, però sobretot si al costat de casa es produeix un producte de qualitat, doncs com a mínim ser-hi.

Per tant, aquí hi ha una feina molt important, que la farem. Ahir a la presentació de la marca Implica't hi havia el sector de la distribució, el sector de la restauració, hi havia els diferents gremis, hi havia el sector primari i, per tant, escolteu, o anem tots a l'una o no ens en sortirem, eh? I per tant cap aquí va. I, escolti, els embotits. Els embotits són de tots. Els embotits són de tots. Per tant, no... Embotits, la carn, els làctics, el sector del vi, del peix, de fruita, del mel, de l'oli i, per tant, d'això estem parlant tot el dia, eh?

I la compra pública, ja li he dit. És veritat: a vegades ens hem fotut tan restrictius amb algunes coses que, al final, sembla que hagi de poder competir amb la compra pública per una escola, doncs la DO del costat de casa ha de poder competir igual que un productor de l'altra punta del món. Quin sentit té això? El mateix per fer una construcció amb fusta d'un edifici públic. Home, millor si tens economia circular, residu zero i pots fer doncs una utilitzar la fusta que talles al costat de casa per tenir-la allà o per fer pèl·lets o per fer biomassa, doncs el mateix, evidentment, amb els nostres productes. Per tant, això ja tenim iniciatives que estan funcionant. Jurídicament s'han avalat i, per tant, cap aquí hem d'anar. I això ho batallarem allà on faci falta.

Relleu generacional, vaig ràpid. Jo crec que aquesta és la clau de volta de tots els canvis que hem de fer. El món està canviant molt i, per tant, necessitem que els nostres agricultors i ramaders i pescadors tinguin les eines per poder competir en un món cada vegada més complicat. Per tant, ja vàrem presentar aquella bateria de mesures. Cal canviar moltes coses de l'administració. Demanem al sector que canviï i que millori. Però també demanem que l'administració també ha de canviar i ha de millorar.

Per adaptar-se a un món molt canviant, ja ho vàrem dir: mesures fiscals, mesures financeres i ICFs. Per tant, escolti, allà on hi ha un jove, gràcies, estem al teu costat, farem el que faci falta a tots nivells per ajudar. I a vegades no només és un tema de diners. A vegades és un tema de dir: Escolta, doncs tinc aquesta subvenció. M'ajudes també a justificar-la. Tinc aquest problema amb els preus o amb aquest distribuïdor, m'ajudes allò... Crec que ho ha mig insinuat. La llei de la cadena

alimentària. Anem a veure, el sector produeix molt valor econòmic, però a vegades és desigual o no tothom té el mateix poder de negociació, doncs anem a ajudar.

En tot cas, gràcies per permetre'ns haver parlat de la sobirania alimentària, d'un tema que ens apassiona, que ens preocupa i que jo crec que ens pot projectar al món i a casa nostra els propers anys. Tenim expertesa, tenim talent, tenim projecte i, evidentment, jo crec que agrairia, ara que també estem en tramitació parlamentària, ai, en tramitació pressupostària també, molt important que els pressupostos, la regulació que anem fent, doncs, respongui a tots els reptes, a tots els reptes que hem de fer, doncs, en aquest sentit, no aquest any, sinó els propers anys i dècades.

Gràcies.

El president

El vintè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el desenvolupament agrari, forestal i del medi.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el desenvolupament agrari, forestal i del medi

302-00224/15

És presentada pel Grup Parlamentari de Junts i, per fer-ne l'exposició, té la paraula la diputada senyora Irene Negre i Estorach.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, president. Conseller, diputats, bona tarda. Avui portem a debat una moció que parteix d'una realitat que tots coneixem, però que sovint queda només en diagnòstic. Catalunya té més bosc que mai, però no és gestionada prou. I el més greu de tot això és que no és una sorpresa ni una excepció. És una constant.

De fet, el nostre país disposa d'un volum molt important de fusta infrautilitzada que, si es mobilitza adequadament, pot ser una eina clau per assolir tres grans objectius: la prevenció d'incendis, la lluita contra el canvi climàtic i la dinamització econòmica del món rural. I, per tant, el que plantegem avui no és només una política forestal, és una política de país. Perquè el problema no és que no sapiguem què cal fer. El

problema és que no ho estem fent amb la intensitat que caldria, amb els recursos que caldria i amb la planificació. I això no és més que una qüestió de voluntat política.

Per això aquesta moció té tres grans eixos. El primer eix, la planificació i estratègia. Proposem que el Govern elabori en el termini de tres mesos un pla quadriennal de gestió forestal i aprofitament de la fusta, amb objectius anuals clars i amb un calendari d'execució perquè, sense objectius concrets i sense planificació, la política forestal queda diluïda en actuacions puntuals que no donen resposta al sistema. I això és exactament el que està passant avui a Catalunya.

El segon eix, l'activació del sector forestal. Aquesta moció posa el focus en una idea clau: sense sector forestal no hi ha gestió forestal. I avui el sector forestal a Catalunya no està prou dimensionat ni prou recolzat per fer aquesta feina. Per això, plantejarem activar el mercat de la fusta, tant dels boscos públics com dels boscos privats, amb mecanismes transparents i competitius, donar suport real als propietaris forestals perquè gestionin activament les seves finques i, sobretot, impulsar un programa estable i plurianual de suport al sector. Amb aquestes mesures concretes, en destaquem algunes. Els 10 milions d'euros anuals per a la gestió forestal en finques privades. Els 6 milions d'euros anuals per a la mecanització del sector i una línia de 20 milions d'euros anuals per a la gestió forestal, les franges de protecció i els camins forestals durant cinc anys seguits. Perquè si volem que els boscos es gestionin han de ser viables econòmicament fer-ho perquè si no, el que estem fent és condemnar-los a l'abandonament.

I el tercer eix, l'administració i la prevenció. També proposem simplificar els tràmits administratius, reforçar els recursos de l'administració forestal i garantir que tots els parcs naturals disposin dels plans antiincendis en el termini d'un any. Perquè no podem continuar tenint boscos sense gestionar, però tampoc boscos sense un sistema de prevenció. No podem continuar arribant tard mentre el risc d'incendis cada any és més alt.

I, finalment, un quart element imprescindible, el delta de l'Ebre. Aquesta moció aborda una qüestió que no podem ignorar. El Govern de l'Estat està impulsant un expedient d'atermenament que, tal com està plantejat, no és el model de protecció del Delta. És, de fet, el model que assumeix *de facto* el retrocés de la línia de costa.

Per això demanem aturar aquest expedient, garantir que qualsevol delimitació maritimoterrestre vagi lligada a mesures reals de protecció i impulsar actuacions concretes, com el dragatge de la bocana del riu i de la punta del Fangar per protegir el territori i també el sector aquícola o pesquer.

L'estratègia Delta presentada pel Govern està molt bé, però hi ha quelcom que em preocupa i que em dona que pensar. Es farà una aportació de sorres ara. En quatre anys es construiran zones d'acomodació i després es farà una nova aportació de sorres. Creieu que Madrid

Fitxer 25

farà una nova aportació de sorres quan els esteu construint zones d'acomodació, assumint *de facto* este retrocés de costa? Tinc els meus dubtes.

El Delta no pot ser un territori resignat a retrocedir, ha de ser un territori defensat. I el que no pot fer el Govern és quedar-se callat mentre des de Madrid es prenen decisions que afecten a casa nostra. Cal que el Govern aixequi la veu públicament i defensi el Delta de l'Ebre i reclami a Madrid que deixin d'interferir a casa nostra, fent-nos retrocedir metres de costa condemnant un delta que pateix dia a dia els embats del mar. Perquè defensar el Delta no és una opció, és una obligació.

I acabo. Aquesta moció no és només la suma de mesures, és un canvi d'enfocament, passar de parlar de gestió forestal a fer gestió forestal, passar de reaccionar davant dels incendis a prevenir-los, passar de deixar perdre oportunitats a activar un sector estratègic per al país. O continuem igual lamentant-nos cada estiu o fem el pas i actuem d'una vegada.

Al segon torn em posicionaré sobre les esmenes.

Gràcies.

El president

En efecte, perquè hi ha tres esmenes, tres grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I, en primer terme, per defensar-les, i en nom del Grup Parlamentari

d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Montse Bergés i Saura.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Conseller, diputades, diputats, diputada Negre, que no la veia. Compartim el diagnòstic general recollit en aquesta moció. La gestió forestal sostenible és una eina clau per prevenir els incendis, millorar la salut dels boscos, preservar la biodiversitat, reduir el risc climàtic i també, sobretot, per a la dinamització econòmica del món rural.

Gestionar el bosc, en definitiva, és cuidar i donar valor al territori pensant en les generacions futures. Els beneficis que aporta la gestió forestal sostenible són evidents. I com a societat cada vegada més urbana, ens cal interioritzar que gestionar els boscos no és només protegir-los, és posar-los en valor i convertir-los en una part essencial d'una economia més verda, més circular i arrelada al territori.

Hem presentat nou esmenes, que van en aquesta direcció, amb l'objectiu de completar i ajustar la moció en aspectes que considerem rellevants. Agraïm a la diputada Negre l'acceptació de quatre esmenes i lamentem que no s'hagi valorat l'acceptació de les esmenes 6, 7 i 8 que fan referència a reivindicacions del món local.

Com deia, les nostres esmenes reforcen una idea de fons, gestionar el bosc no és només protegir-lo, sinó posar-lo en valor, també des d'un punt de vista econòmic, territorial i ambiental i aprofitar millor els recursos com la fusta, que avui estan infrautilitzats.

També les esmenes nostres ajuden a precisar millor l'orientació de la política pública, deixant clar que aquest ha de ser progressiva, planificada i sostenible i que ha d'estar orientada, alhora, a la prevenció d'incendis, a la salut forestal, a l'adaptació al canvi climàtic i a la dinamització del món rural.

Són esmenes que incorporen una qüestió que sovint queda massa difusa en aquest debat, que és el del finançament. Si la gestió forestal afecta més del seixanta-cinc per cent del territori, cal assumir que requereix recursos estables i una mirada de

continuïtat. La gestió forestal no pot esperar més. Per això proposem un objectiu de finançament estructural xifrat en 200 milions d'euros anuals.

També reforcen la interlocució amb el sector a través de la convocatòria periòdica de la Taula Intersectorial Forestal, que entenem que la política forestal s'ha de construir amb els actors implicats. El model de governança és bàsic per garantir l'èxit d'aquestes polítiques.

Són esmenes que volen anar més enllà de l'activació del mercat de la fusta i que incorporen també el suport als propietaris forestals i una aposta més clara per al conjunt del sector si realment volem una gestió sostinguda i amb capacitat d'arribar al territori.

Pel que fa a les convocatòries de les línies d'ajuts que proposa la seva moció per a la modernització i especialització del sector, vetllarem perquè es prioritzin la petita i mitjana indústria forestal de primera i segona transformació de la fusta, que està distribuïda pel territori i que és necessària per disposar d'una xarxa industrial de proximitat moderna, que ara mateix està en perill per la manca de capacitat d'inversió i de relleu familiar.

Proposem també reconèixer jurídicament les associacions i federacions de propietaris forestals com a entitats d'utilitat pública, atès el paper essencial que desenvolupen en la gestió col·lectiva dels boscos, l'adaptació de les masses forestals al canvi climàtic i en la reducció dels incendis.

Hem de ser conscients que la seva activitat genera beneficis col·lectius, especialment en la protecció de nuclis habitats, el manteniment del paisatge i la dinamització econòmica del món rural.

I les tres esmenes que no ens han acceptat són les que posen el focus en els municipis rurals, que sovint han d'assumir responsabilitats importants amb recursos molt limitats i que, per això, plantegen reforçar el suport tècnic, l'acompanyament i la capacitat de gestió perquè les actuacions previstes es puguin executar.

També baixen al terreny de la gestió concreta, ajustant millor els terminis de les subvencions –que els ajuntaments així ens ho demanen–, facilitant bestretes i

revisant els imports dels ajuts perquè s'adeqüin millor als costos reals i a les dificultats d'execució que hi ha en determinats territoris.

En definitiva, es tracta d'avançar cap a una política forestal més concreta, amb més capacitat d'execució i més continuïtat en el temps. Perquè en aquesta matèria no es tracta només de respondre quan hi ha un incendi, sinó d'haver fet la feina abans de manera sostinguda sobre el territori.

I acabo, president, fent referència als punts que de la seva moció que fan referència al model de protecció i defensa del territori que necessita el Delta de l'Ebre. Ja li avancem que donarem suport als tres punts.

I des d'Esquerra Republicana i amb el nostre diputat Albert Salvadó, que fa una feina incansable, sempre –sempre– hem reivindicat davant el Govern de l'Estat espanyol que les actuacions al Delta de l'Ebre s'han de fer des del consens amb el Delta i els atermenaments mai no hem tingut aquest consens. Per tant, seguirem en aquesta línia.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, molt honorable president del Parlament, i felicitats en el dia del seu sant. Bé, el Partit Popular hem presentat unes esmenes a aquesta moció de Junts sobre política forestal. Esmenes per la inacció, per la resignació i per anys de deixar que els nostres boscos, el nostre món rural i el nostre territori avancin cap al risc, la degradació i l'abandonament sense una planificació i sense uns recursos.

Més del seixanta-cinc per cent del nostre territori és superfície forestal i, per tant, els boscos no es protegeixen sols, sinó que s'han de gestionar i quan no es gestionen o no gestionen bé, es cremen, simplement es cremen, no? I, per tant, la gestió forestal sostenible no és una opció ideològica, sinó que és una necessitat estructural. Per prevenir incendis, per millorar la salut dels boscos, per adaptar-nos al canvi

climàtic i per generar oportunitats econòmiques reals cal fer aquestes polítiques forestals.

Les nostres esmenes, en primer lloc, van en la línia que la política forestal no es pot convertir en un nou espai de fragmentació, no pot ser que a cada territori funcioni de manera diferent, de manera diferenciada, amb normes diferents, amb traves diferents. I Catalunya no és aliena a la resta d'Espanya.

Per tant, defensem clarament que aquesta política s'ha de desenvolupar des de la cooperació lleial entre administracions i, sobretot, respectant el principi d'unitat de mercat de tot Espanya. Perquè quan es trenca el mercat, qui ho paga són les empreses i els autònoms.

La segona esmena que hem presentat des del Partit Popular és per posar ordre, simplement per posar ordre i rigor, sobretot, i urgència en la planificació. I, per això, hem defensat aquesta modificació del punt 3 que va en la línia de... En el pla quadriennal que vostès demanen, entenem, des del Partit Popular, que ha de ser amb mecanismes reals de coordinació amb l'Estat, amb Espanya i amb Europa també.

La següent esmena és per impulsar una esmena fonamental per al futur del sector, que és el foment de l'ús de la fusta com a material de construcció. Si volem que el bosc es gestioni, la fusta ha de tenir mercat, i si volem un mercat fort, hem de generar demanda suficient.

La següent esmena és simplement per a la simplificació real, per disminuir la burocràcia, la paperassa, els terminis absurds, els obstacles que en aquests moments hi són i són molts, no? Per tant, aquestes quatre esmenes presentades pel Partit Popular parlen de llibertat econòmica, de coordinació, d'eficiència i de sentit comú.

Però sí que em permetrà, senyora diputada, un minut final per posicionar-nos sobre els darrers punts d'aquesta moció, i que ja li avanço que donarem suport, no? Perquè el que està passant al Delta de l'Ebre és un exemple claríssim de com no s'ha de gestionar, de com no s'ha de gestionar el territori català. Perquè, miri, no es pot pretendre redefinir el domini públic marítim o terrestre al Deltebre, en aquest cas,

amb un simple ...copiar y pegar... sense escoltar el territori i, sobretot, sense garantir abans la protecció real d'aquesta zona.

Perquè el que fa el Govern socialista espanyol, doncs, no és protegir al Delta, sinó és reconèixer la seva regressió. I, per tant, això no ho tolerarem des del Partit Popular i, per això, defensem aturar aquest expedient que hi ha des del Ministeri en aquests moments.

I, sobretot, també creiem que cal actuar amb mesures concretes. El dragatge de la bocana de l'Ebre i el dragatge de la punta del Fangar. Això és fonamental, això és una necessitat per ecologia, per economia i per al futur de l'Ebre, sobretot, i dels ebrencs.

Moltes gràcies.

El president

I finalment, per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Joaquim Paladella i Curto.

Joaquim Paladella Curto

Moltes gràcies, president. Conseller, senyors, senyors diputats i diputades. Avui el Grup Parlamentari de Junts ens presenta una moció que podríem definir amb l'argot de la restauració com de mar i muntanya. Ens parla d'elements tan dispars com són la gestió forestal i el Delta de l'Ebre. És per això que cal definir i separar les diferents propostes i arguments per tal de situar en la justa mesura la posició referent a cada una de les qüestions.

Cal dir també que és la voluntat d'aquest grup parlamentari de fer l'esforç per trobar punts d'acord per intentar que la moció i el conjunt de les propostes siguin el màxim de consensuades i de positives per aportar respostes i solucions a les necessitats d'afrontar una correcta i bona gestió forestal, com també les necessitats urgents del Delta de l'Ebre i de la gent del Delta de l'Ebre.

Dit això, voldria fer una reflexió que crec importantíssima. En el que fa referència a la gestió dels nostres boscos i del medi natural que ens envolta, és evident que la proposta que té la moció, i també el conjunt de les esmenes, estan centrades en el

que és la gestió forestal, l'aprofitament dels recursos naturals i de la fusta que poden donar els nostres boscos.

Però entenc que és molt necessari fer una reflexió prèvia al respecte. Cal recalcar que per parlar de gestió forestal s'ha de parlar del món rural. I és així. La gestió forestal no deixa de ser una part molt important i imprescindible dels nostres pobles. No podem entendre el medi natural i els nostres boscos sense la vida que sosté la Catalunya rural.

I sí, la vida al món rural és essencial i els pagesos i ramaders en són una peça imprescindible, són els que de veritat cuiden el territori. I és per això que les mesures de gestió dels nostres boscos passen també per la importància que aquests tinguin futur i possibilitats de guanyar-se la vida.

La PAC, els regadius, les ajudes per a la modernització o el relleu professional són també mesures transversals de gestió del territori, també dels nostres boscos i medi natural. I és així, també, ho hem de valorar i entendre. Seria un gran error no fer-ho, i crec que el conjunt i el contingut de la interpel·lació i de la moció cauen en aquest error.

Referent als punts de la proposta, el que fa referència a la gestió forestal i l'aprofitament dels recursos naturals i de la fusta, hi estem d'acord, i votarem a favor d'aquells punts que parlen de potenciar polítiques que afavoreixen aquesta activitat. També estem a favor d'aportar recursos i afavorir en lo possible una gestió que simplifiqui la gestió burocràtica i la planificació necessària d'una política que asseguri una gestió forestal d'acord amb les necessitats i sempre escoltant i acordant amb el sector.

I entenem també que cal fer una planificació i una gestió adaptada a cada un dels territoris i boscos de les diferents zones de Catalunya, diferenciant la possibilitat de l'aprofitament de la fusta i dels recursos dels diferents boscos i característiques de molt diferents territoris.

Si passem ara a les propostes que fan referència al Delta de l'Ebre, ho volem deixar ben clar, estem absolutament a favor de tirar endavant les inversions necessàries per assegurar el futur del Delta de l'Ebre. És un espai singular i un patrimoni únic de tots els catalans i catalanes. Per tant, donem suport al pla d'actuacions anunciat pel

Departament de Territori amb l'objectiu de revertir la situació de regressió del Delta de l'Ebre.

I respecte del que coneixem com l'expedient d'atermenament del Delta, la nostra posició és clara, donem suport a les alegacions

Fitxer 26

que presenta l'Ajuntament de Deltebre i així ho hem volgut fer constar en la transacció que hem acordat amb Junts. Tenim la voluntat d'estar al costat de la gent que viu al Delta i de buscar la millor de les solucions per preservar-lo, així com del medi de vida de la gent que hi viu. També volem fer constar i remarcar el treball, les gestions i l'esforç de la consellera Paneque en ajudar a buscar no només una solució, sinó la millor solució. Per tant, votarem a favor dels punts que hi fan referència. Agraïm que se'ns hagin acceptat les tres esmenes, així com la transacció de tres punts més. Votarem a favor de la resta de mocions, a excepció del punt 2 bis, 4 i 5 bis, i 10, que ens abstindrem.

Per acabar, i com a persona de l'Ebre que sóc, no em puc resistir per fer una curta reflexió. El Delta de l'Ebre és una joia que la nostra natura ens ha regalat i la nostra obligació és preservar-lo; preservar-lo tots plegats; preservar-lo per a la gent que hi viu i que treballa; preservar-lo per la biodiversitat única que acull, i preservar-lo perquè protegir el Delta no és només defensar un espai natural, és defensar una manera de viure, una manera de ser una part essencial del nostre país. Perquè si deixem perdre el Delta, no només el perd l'Ebre, hi perdem tot Catalunya. Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara és el torn dels grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes, per tal que puguin fixar la seva posició. I en primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Rafael Villafranca Mercé.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president Rull. Conseller Ordeig, diputats: Catalunya és una terra de muntanyes i boscos. Els Pirineus i el Montseny compten amb més de 2 milions d'hectàrees de verd. L'ecosistema forestal a Catalunya té una funció clau en la cura del medi ambient: protegeix la terra, millora la qualitat i la quantitat de l'aigua, regula la temperatura, ofereix pastura, caça, pesca i productes del bosc.

Hi ha una dada que molts no saben. Gràcies als agricultors avui hi ha més arbres. Molts pensen que la desforestació es realitza amb el propòsit de conrear. Tot el contrari. Avui en dia, gràcies al treball dels pagesos que han impulsat la producció en les zones més productives i la regeneració en les zones més marginals, Catalunya ha incrementat en dues-centes mil hectàrees de bosc en les darreres dues dècades. Podem així afirmar, doncs, que els agricultors són els guardians dels nostres boscos.

D'aquesta coexistència es van originar les nostres llegendes, les divinitats peludes del bosc, les fades del Montseny o la llegenda de la Molsona, esperit dels boscos que es presentava davant dels carboners que talaven sense mesura i els advertia del càstig. Els carboners li tributaven el ball cerimonial abans d'iniciar la campanya. Tots sabien que la biomassa, la llenya, el carbó, era un regal si es recollia amb equilibri.

Malauradament, les agendes globalistes, les polítiques verdes i climàtiques, la competència deslleial dels aliments procedents de tercers països, la pèrdua de la sobirania alimentària i l'excessiva burocràcia estan asfixiant el nostre sector primari. Això comporta l'abandonament del camp i el despoblament del món rural, la qual cosa ens obliga més que mai a focalitzar el treball amb més inversions i prevenció en matèria d'incendis.

A VOX entenem que aquesta gestió forestal sostenible i responsable ha d'incloure el pastoreig, la silvicultura o la ramaderia extensiva. Ha de promoure l'explotació forestal i l'extracció dels seus recursos, com els micològics, la resina i el suro, els fruits o recol·lectar llenya i matolls per a biomassa. S'ha de desbrossar, s'han de fer tales selectives i tenir la màxima diligència en la detecció ràpida d'incendis i crear o netejar els tallafocs. Tot això és, efectivament, el que feien els nostres avantpassats. Això té un nom: tradició, respectar la nostra cultura. És necessari mantenir l'equilibri

entre tradició, ciència i territori. Si gestionem de forma responsable, el bosc respira, es renova i ens proporciona riquesa sense desaparèixer. Cal defensar la caça com a mesura de control cinegètic i evitar així danys a l'entorn forestal. També cal fomentar l'ecoturisme, que genera ingressos als pobles i permet que els visitants gaudeixin de la bellesa i la biodiversitat dels ecosistemes forestals.

Cal, també, una planificació amb criteris tècnics i no ideològics, i també amb inversions econòmiques i recolzament dels propietaris privats. Tant els separatistes com els socialistes, amb el seu fanatisme climàtic i normes verdes urbanocèntriques mostren menyspreu al món rural. S'omplen la boca de Catalunya però no cuiden a qui diuen representar. I això no és catalanisme, això és hipocresia i traïció a les nostres arrels. *(Alguns aplaudiments.)*

Pel que fa al Delta de l'Ebre, en aquesta moció recolzem el Pla de protecció del Delta de l'Ebre, tot i que considerem que les inversions pressupostades seran insuficients per resoldre les causes estructurals de la regressió que pateix el Delta, com és la manca de manteniment de les barreres i la progressiva pèrdua de sediments i de superfície. La pèrdua de sediments del Delta, l'erosió costera, l'entrada d'aigua salada, les salinització de la terra, la contaminació d'origen industrial, productes químics o plaguicides amenacen la supervivència d'aquest ecosistema protegit. Problema que porta anys en la palestra sense resoldre per culpa de les polítiques ideològiques i l'apocalipsi climàtic de socialistes i separatistes. Cal actuar de forma immediata, sense estridències ideològiques, perquè quan es parla de protegir el Delta, la natura i les persones que viuen del seu entorn, tot el que no són efectes és literatura.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Bona tarda, conseller, diputades i diputats. Avui debatem una moció que tracta qüestions aparentment molt diverses entre elles, com pot ser

l'atermenament del Delta i la gestió forestal. Però, de fet, sí que hi ha una certa línia de connexió, com és l'explotació industrial.

Referint-nos, en primer lloc, a la vessant forestal de la moció. És cert que la massa forestal catalana necessita una gestió planificada i orientada amb criteris de sostenibilitat ambiental i alhora d'un millor aprofitament per al desenvolupament territorial i ecològic del país. Perquè la política forestal és política de país. És una política de seguretat, de sobirania ecològica, de transició climàtica, de cohesió territorial i de fixació de la població i de salut pública. I una política de país no pot dependre de la voluntat individual. Compartim amb la moció la necessitat de dignificar el sector forestal, però rebutgem la mercantilització dels nostres boscos. La gestió forestal no pot ser només una qüestió de rendiment econòmic privat, és una qüestió de sobirania ecològica. Explotació forestal industrial no és gestió forestal. Les dades no enganyen. Amb aquest model només actuem en un cinc o un sis per cent del nostre bosc. Però, què fem amb el noranta-quatre per cent restant?

Aquesta proposta resulta, a més a més, en certa manera insostenible per a les petites empreses del territori, que estan desapareixent progressivament perquè no tenen capacitat de competir amb l'especulació de les més grans, però sobretot ignora la solució més eficient i més sostenible que tenim: la pagesia i el pasturatge. Netejar una hectàrea amb motoserres té un cost prohibitiu, fer-ho amb ramats de pastura és viable, és ecològic i és transformador, i, en canvi, és una opció que no es contempla.

Si avui tenim als boscos tan carregats de massa forestal, no és només per falta de tals, és perquè hem anat progressivament abandonant les nostres pastures, també algunes terres de conreu, i això condueix a la necessitat de redefinir què vol dir gestió sostenible. Sostenible és que hi hagi algú vivint a la terra, treballant-la i mantenint-la viva tot l'any. No sostenible pagar milionades perquè una gran empresa talli aquests elements forestals i marxar. No hi ha prou pressupost públic per netejar tot Catalunya amb màquines.

Mentre el model de la moció centralitza el benefici en grans empreses. En canvi, el model de pastures el reparteix entre els ramaders locals. Fa cinquanta anys no hi havia incendis de sisena generació. I no és que s'explotés més la fusta, però sí que

és cert que el model era més sostenible perquè hi havia més ramats i més camps conreats que feien de tallafocs naturals. Cal, doncs, recuperar el mosaic agroforestal amb conreus i pastures per a una gestió forestal autènticament sostenible, recuperant aquests conreus que han anat deixant pas a bosc Jove i potenciar la ramaderia extensiva i el pasturatge en zones forestals estratègiques com a eina de gestió del risc d'incendis.

Davant la proposta d'activar el mercat de fusta mitjançant lliure concurrència, reclamem un equilibri ecològic real entre rendiment econòmic i preservació de la biodiversitat, compatible amb els interessos de la ciutadania. No és acceptable que tots els costos de gestió forestal vagin a càrrec de l'Administració, mentre els guanys derivats de l'explotació forestal, en canvi, pertanyen en exclusivitat als propietaris i propietàries. Una planificació pública, doncs, és necessària com a garantia d'una gestió forestal sostenible. I una petita referència als plans de prevenció dels parcs naturals. Ahir en parlàvem, una pregunta del nostre grup. El termini que fixa la moció ens sembla excessiu. Parla d'un any..., tenint en compte que fa quaranta anys que es van donar sis mesos per redactar los i per aprovar los.

I anem a la segona part. Parlem del Delta. Però parlem-ne de debò i no de forma merament reactiva. Proposen aturar l'atermenament i fer dragatges a la bocana i al Fangar com si fossin la solució definitiva. Però, fins quan seguirem posant pegats? El Delta necessita no és només moure sorra per mantenir la navegabilitat. A curt termini, el que cal és una estratègia integral de sediments i de protecció davant la regressió. Demanen dragatges per afavorir aqüicultura i pesca, i estem d'acord en la urgència, però sense una gestió real del riu i sense prioritzar la regeneració ecosistèmica a l'explotació de recursos, el Delta seguirà retrocedint. No podem seguir aplicant polítiques de dragat i marxar. Exigim mesures efectives que garanteixin que les activitats econòmiques del Delta tinguin futur perquè el territori té futur, tenint en compte que un percentatge elevadíssim dels sediments que haurien de protegir al Delta estan bloquejats als embassaments, mentre la costa retrocedeix quinze metres l'any. Vostès ens parlen de dragatges puntuals. O abordem el dèficit de milions de tones de sediments –i acabo, president– o el Delta que avui diuen defensar, haurà perdut la meitat de la seva superfície abans de final

de segle. Per tant, necessitem menys propostes de caràcter reactiu, més propostes de caràcter estructural i més defensa de la integritat i el futur del Delta de l'Ebre.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I per posicionar el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà i Detrell

Bona tarda a tothom. Conseller, diputades, diputats. Bé, aquesta proposta que ens presenta Junts, la majoria de punts els compartim, també amb les esmenes que han anat incorporant. Pensem que és un tema que cal debatre'l més, però més enllà de debatre'l, el que cal és que es faci la feina, perquè és evident que portem molts anys perduts i endarrerits en la gestió forestal del nostre país.

I després, això ho lamentem quan venen períodes de grans incendis, que ara ja no només son a l'estiu, sinó que poden passar al llarg de l'any a causa del canvi climàtic i, per tant, és evident que calen polítiques molt més clares i uns recursos econòmics suficients per portar-ho a terme. Per tant, quan ens proposen aquests punts per fer una gestió forestal sostenible i per garantir la prevenció d'incendis, nosaltres hi estem d'acord, però sempre i quan també hem de pensar amb el medi ambient i amb aquesta gestió sostenible, perquè ara la paraula sostenible ja l'utilitza tothom i per tot, no es perverteixi. És a dir, no convertim els boscos només en un negoci, sinó que els boscos tenen moltes més funcions, més enllà de fer fusta. Tenen una funció ecològica molt important i no l'hem de perdre de vista.

De fet, en algun dels punts ens proposen partides ja concretes, estables, plurianuals, quantificant els suports que nosaltres, el que ens fa una mica de por és que

Fitxer 27

posem aquestes quantitats, que venim de molt poc, i de cop volem anar a molt. I això no sé si és assumible pel sector d'un dia per l'altre, passar doncs de ser una

cosa petita a tenir molts recursos. Segurament, no serà eficient del tot. El que s'hauria de fer potser és una escalada progressiva, més realista, amb la realitat que tenim, no perquè estiguem en contra de no posar-hi aquests diners, sinó perquè ja ens adonarem que, si s'hi posen, potser el sector no els podrà assumir amb la rapidesa que nosaltres voldríem que ara, de cop, se solucionés tot el problema d'un dia per l'altre, quan portem anys arrossegant aquest problema.

l indicatiu és, precisament, un dels punts que porta aquesta proposta de Junts. Perquè, clar, quan parlen que els parcs naturals no tenen plans de prevenció d'incendis és que és veritat. Justament, fa unes setmanes, al *Crític* sortia un article on feien referència a unes preguntes parlamentàries que vam entrar la CUP sobre aquest tema, i l'article explicava que, arran de la resposta, havíem vist que nou parcs no tenien els plans de prevenció des de fa..., tot i que la llei fa quaranta anys que es va fer. També és veritat que no tots els parcs venen de fa quaranta anys, però també és veritat que Junts ha governat aquests darrers anys. I, justament, recordo, si no recordo malament, que portava Territori, i alguna responsabilitat també en deu tenir. l aquests plans no es fan d'avui per demà.

Sí que s'haguessin pogut fer fa cinc anys, o fa sis anys o fa quatre anys, i tenir-los avui, però no crec que amb els terminis que diuen els tinguem, una feina que no s'ha fet durant tants i tants anys. Que nosaltres, evidentment, reclamem i, a més, ens preocupa. Perquè l'incendi de Paüls, el juliol del 2025, al Baix Ebre, de fet, nosaltres vam fer públic que no hi havia aquest pla de prevenció en el propi parc natural dels Ports. Ho vam posar sobre la taula i després la premsa se'n va fer ressò, i a partir d'aquí el Govern va començar a actuar, no?, perquè, per desgràcia, això va així: fins que no surt a la premsa i es posa sobre la taula, bé, es mouen poques coses o es mou lo de sempre, no?, la gestió forestal mínima i lo altre, a poc a poc. Per tant, aquí també té responsabilitat Junts per Catalunya, però està bé que ho proposin i està bé que el Govern ho assumeixi, i amb el temps que necessiti, perquè crec que per fer aquests plans..., no es fan d'un dia per l'altre..., doncs ho facin.

l que no es posi l'excusa, sobretot el Govern, de que hi han alguns parcs doncs que són espais sense risc. En tot cas, la llei no diferencia el que uns consideren que no té risc i el que sí que en té. El que diu la llei és que tots els parcs n'han de tenir. En

tot cas, el que es faci per a aquests que tenen menys risc ja s'especificarà que tenen menys risc, però la llei diu que tots l'han de tenir. Per tant, nosaltres el que demanem és que es faci a tots, encara que amb alguns sí que amb aquests anirà molt més ràpid perquè realment tenen moltes menys possibilitats d'incendi.

I amb l'Ebre, totalment d'acord, el que passa al delta (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) de l'Ebre –i acabo, president. No podem estar d'acord amb l'atermenament que ens proposen perquè no va lligat en cap cas a mesures per disminuir la regressió del delta, perquè això l'Estat no ho contemplava. Per tant, mentre no es trobin solucions pactades amb tot el territori, no hi podrem estar d'acord. I, evidentment, estarem al costat doncs de la gent del delta de l'Ebre que demana que es facin les coses correctament i que es posin els recursos suficients per evitar més regressió del delta.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I, per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Començarem amb una idea molt clara: el repte no és planificar més el bosc, sinó fer possible que el territori el pugui gestionar. A Catalunya no ens fa falta bosc; el que ens fa falta és una economia forestal que el faci viable. I la moció que debatem aborda dues qüestions molt importants: l'economia forestal i el delta de l'Ebre. Tot i reconeixent la gravetat de la situació del delta i després de la planificació d'actuacions que ens va fer ahir la consellera, avui ens centrarem en el bosc, que és un dels grans reptes territorials del nostre país.

Catalunya és un país majoritàriament forestal: el seixanta-quatre per cent del territori és bosc i aquesta superfície no para de créixer. Aquest creixement va acompanyat d'un problema: l'abandonament rural i la manca de gestió. Cada any, els nostres boscos generen molta més fusta que no n'aprofitem: només n'utilitzem aproximadament un terç, molt lluny dels nivells d'altres països europeus. Això s'explica per diversos factors: una orografia complexa, amb espècies amb menor

valor industrial i, sobretot, una propietat molt fragmentada. Prop del vuitanta per cent d'aquest bosc és privat i està repartit entre centenars de milers de propietaris amb finques petites. Així és molt difícil construir una economia forestal sòlida. El resultat és una activitat econòmica molt feble, una indústria poc desenvolupada i una acumulació creixent de biomassa als boscos mentre la regulació no ha parat d'augmentar. Avui hi han més normes i més controls, però no una millor gestió. Sovint, els propietaris tenen dificultats per actuar amb agilitat sobre el seu propi terreny. Això genera una gran contradicció: demanen als propietaris que gestionin el bosc, però alhora limiten la seva capacitat per fer-ho, i després es sorprenen d'incendis, de plagues o del deteriorament del territori.

La moció conté elements positius, com el reconeixement de la necessitat de reforçar la gestió forestal, impulsar la bioeconomia i millorar la coordinació, però es queda curta perquè continua posant el focus més en la planificació i més instruments administratius quan el problema principal no és aquest. El que cal és facilitar l'activitat econòmica, i l'Administració no ha de gestionar el bosc, però sí crear les condicions perquè al territori el pugui gestionar.

En aquest sentit, proposem tres línies d'actuació: primer, invertir en infraestructures forestals –camins, accessos i logística– per reduir costos i per fer viable l'explotació; segon, simplificar la burocràcia per permetre una gestió més àgil, i tercer, incentivar fiscalment els propietaris que gestionin el bé del bosc. A més, cal impulsar la indústria forestal i la de la biomassa, perquè sense transformació industrial no hi ha economia forestal.

En definitiva, o fem viable que el territori gestioni el bosc o continuarem acumulant problemes. No és una gestió forestal; és qüestió de model de país. El bosc català no es resoldrà amb més regulació, sinó fent-lo viable perquè així sigui viu per a qui treballa. Només així passarem d'un bosc abandonat a un bosc gestionat, productiu i viu.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula la diputada senyora Irene Negre i Estorach.

Irene Negre i Estorach

President, no em prengui el temps que el felicitaré. Moltes felicitats! *(L'oradora riu.)* Bé, el felicitem de part de tots, perquè si no quedo malament. Ara ja podem començar.

En primer lloc, moltes gràcies per les aportacions dels grups parlamentaris, tant del PSC com d'Esquerra com del PP, que han fet que aquesta moció al final sigui molt més de consens i que tingui una solució real al territori. Pel que fa als Comuns, sempre tenen l'alliçonament de que viuen a Barcelona i volen ensenyar-los als pobles com han de viure, i jo els hi dic que el que haurien de fer és aprendre com viuen els pobles per saber com s'ha de viure a Barcelona. *(Aplaudiments.)* Escoltin també els experts, perquè les pastures són importants, però cal més que les pastures per gestionar actualment el tema dels boscos: cal un pla de gestió forestal, evidentment, sostenible. Aquesta gestió forestal té un cost estructural i cal assumir-lo com a país. Aquesta moció reforça la governança del sector, amb espais com la Taula Intersectorial Forestal participant-hi, i incorpora elements claus com l'impuls de la fusta en la construcció o el reconeixement del paper dels propietaris forestals.

Estem davant d'una proposta àmpliament compartida per la cambra, com hem vist. Avui, el que aprovem no és un punt d'arribada, sinó un punt de partida, perquè Catalunya té un problema de gestió i no un problema de diagnòstic, que el tenim clar. Si no fem viable econòmicament aquesta gestió forestal, continuarem exactament igual, amb més bosc, més risc i menys capacitat de resposta.

I com a referència final al delta de l'Ebre, aquesta moció incorpora un element clau i molt clar: no acceptem el model que assumeix el retrocés del delta. I, aprofitant les paraules de la diputada del PP, dir-li que aquesta cooperació lleial que ens demanava vostè en algunes de les seves propostes d'esmenes, aquesta cooperació lleial també hauria de ser una cooperació lleial de cara al territori i no presentar expedients d'atermenaments d'esquena al territori i no respectant la veu que tenim des de casa nostra. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* El delta no es resigna, el delta es defensa, i –acabo, president– avui hem estat capaços d'acordar el que ara toca, conseller, demostrar que també serem capaços de fer.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda un cop substanciat el punt vint-i-unè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques culturals

302-00223/15

I el punt vint-i-unè de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques culturals. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts i per fer-ne l'exposició té la paraula el diputat senyor Jordi Bertran i Luengo.

Jordi Bertran i Luengo

Bon dia. Bona tarda, president, diputades, diputats, consellera. Bé, l'objectiu d'aquesta moció era abordar un increment estructural del pressupost de Cultura, buscar també més transparència en la comptabilització i intentar saber quin és el valor real que el Govern li dona a la llei de drets culturals. Mirin, actualment, amb dades del Conca, la despesa per habitant a Catalunya en cultura són 182 euros, segons el darrer informe. A Espanya són 219 –estem una mica per sota. La mitjana europea, segons l'Oficina Estadística de la Unió Europea, són 275 euros. Si ens n'anem als països més avançats de la Unió Europea, estem parlant de 380.

Bé, no ens quedarem amb la xifra dels 380, sinó que ens quedarem amb la dels 275, la qual cosa vol dir que el Departament de Cultura de la Generalitat i el conjunt d'administracions que inverteixen en cultura, essencialment el món local, que són els ajuntaments i les diputacions, haurien de tenir un pressupost de 2.234 milions d'euros. Actualment en tenim 1.458, que és una mica menys del que es demana. Per tant, tenim un dèficit de 776 milions d'euros a Catalunya. És interessant veure, a més, segons dades del Conca, com es distribueix aquesta aportació per part de l'Administració pública: el trenta-tres per cent el posa el Govern de la Generalitat, i l'Administració local –diputacions i ajuntaments– posa el seixanta-set per cent –déu-n'hi-do.

Si partim del compromís que va adquirir la consellera, el Govern, quan s'aprovessin pressupostos, de 524 milions d'euros en el Departament de Cultura, arribem al cap del carrer i sabem que ens falten 213 milions per arribar a la mitjana europea. A qui li faltaran més milions? Doncs a l'Administració local: 520 milions. Ves per on, l'Administració local... Nosaltres tenim bastants alcaldes, els companys d'Esquerra també, vostès en tenen alguns menys, però caldria tenir-ho en compte. Una bona notícia: si posen aquesta diferència de diners, arribem al dos per cent del pressupost no financer, que és el càlcul que vostès utilitzen. Per tant, amb aquests milions que faltarien aconseguiríem arribar al dos per cent. Si ho fem una mica com proposem nosaltres, ens quedem a l'u i mig, perquè nosaltres parlem del pressupost total del sector públic de la Generalitat.

De totes maneres, a Junts ens agrada mirar una mica més amb visió europea, i hem agafat Alemanya, un model on hi han els *Länder*, que serien les regions –podria ser semblant a les nacionalitats i a les comunitats autònomes nostres–, i allà resulta que el pes és una mica diferent: els *Länder* posen el cinquanta-sis per cent del pressupost; l'administració local en posa el quaranta-quatre, per tant, en posa una mica menys. Quedaria un pressupost una mica més compensat, sobretot si tenim en compte que a Catalunya la Generalitat té competència exclusiva en cultura. Amb aquests càlculs que nosaltres proposem, l'Administració local n'estaria molt a prop: només li faltaria, entre tots els ajuntaments i les diputacions, 15 milions d'euros.

Fitxer 28

En canvi, consellera, una mala notícia: a la Generalitat li faltarien 719 milions d'euros per posar. És a dir, nosaltres estem més per aquesta tasca d'intentar no anar amb un pressupost tan carregat sobre els ajuntaments. Per això hem proposat en aquesta moció aquesta idea del tres per cent, que som conscients que no ens compararan, però la realitat és que els ho diem perquè creiem que és útil perquè, segons el nostre càlcul, amb aquests números d'Alemanya, que és un país en qui emmirallar-se en aquesta matèria, doncs sobre el pressupost total de la Generalitat estaríem parlant del dos i mig –això segons el càlcul nostre–, però és que en el seu càlcul seria el

3,5. Per això els proposàvem que poséssim el tres per cent, per facilitar una mica la feina.

Bé, en tot cas, la nostra moció sobretot pretén això, trobar una distribució més equilibrada dels increments pressupostaris, amb respecte al reequilibri territorial i a la simplificació administrativa.

Moltes gràcies.

El president

Hi ha hagut un grup parlamentari que hi ha presentat esmenes des del grup Socialistes i Units per Avançar i per defensar-les té la paraula la diputada senyora Rocio Garcia Pérez.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, consellera, bona tarda. Voldria començar la meva intervenció agraint la presentació d'aquesta moció sobre polítiques culturals. Sempre és positiu fer aquests debats, però agraeixo sobretot el to, el to que finalment ha emprat avui, que ens ha permès també acordar aquests dies quatre transaccions perquè pensem que el diputat Beltran ha agafat un camí una mica distant de la dura interpel·lació que li va fer la consellera el passat Ple.

Voldria recordar-li que es pot fer oposició al Govern, de fet, és recomanable, amb responsabilitat, amb cortesia parlamentària, fent propostes des de la correcció, des de la bona educació. Però voldria dir també, com ens va recordar ahir, i els va recordar ahir el molt honorable president Salvador Illa, que caldria que alguns fessin memòria del que han fet quan han governat i què ha passat aquests darrers quinze anys. Jo també tinc paperets, però no cal que els presentem. Quan vostès governaven vam trobar les retallades més grans en matèria cultural i per això som on som, evidentment, està molt bé el que presenta, però si no les haguessin retallades ara no estaríem com estem. *(Alguns aplaudiments)*.

I sí, diputat, vostè mateix hauria de revisar el que ha fet el seu partit en matèria cultural quan ha governat, trobaria aquesta manca d'inversió de la Generalitat en polítiques culturals i ara, al març del 26, la realitat cultural és una altra molt diferent, perquè l'estratègia del Govern de la Generalitat és continuar impulsant la cultura com

un sector estratègic dins de les polítiques de desenvolupament econòmic, social i territorial de Catalunya. Es reconeix el valor econòmic, social, del sector cultural i de les indústries culturals i creatives, que estan generant un 3,5 per cent del PIB de Catalunya i un cinc per cent d'ocupació. I perquè també s'ha posat en el centre de l'acció pública a les persones i els drets culturals. El Govern, doncs, vol incrementar la inversió en polítiques culturals per al 26 amb un trenta per cent més respecte al pressupost del 23. Nosaltres defensem que la cultura necessita amplis consensos, pactes, acords i molta responsabilitat de tothom per posar-nos al dia i també al costat dels sectors de la cultura, de les seves empreses, entitats, persones creadores, professionals i treballadors i treballadores de la cultura.

Des del PSC sempre hem contribuït a fer avançar el país –no sé si tothom pot dir el mateix–, però pensem que també cal tenir memòria, com estava explicant, i des del 2010 que vostès governaven la Conselleria de Cultura fins al maig del 2021, que va arribar la consellera Natàlia Garriga, la Generalitat no va començar a invertir realment en cultura. Aquesta és la realitat, a part de la que ens ha ensenyat, per avançar cap a aquest dos per cent, aquesta és la realitat, doncs són dades objectives, poden consultar-les, però de forma correcta, no com va fer al passat Ple, esmentant algunes declaracions d'algun diputat que no és present a l'hemicicle i que estaven bastant distorsionades.

Bé, sense oblidar d'on venim els sectors culturals i la ciutadania vol mirar el futur amb esperança. I nosaltres ho diem clar: Catalunya necessita pressupostos i la cultura no pot perdre aquesta gran oportunitat que tenim per arribar a una fita històrica, amb la qual arribarem a l'1'7 per cent, més a prop del dos per cent, el compromís d'aquesta legislatura, perquè no hem d'oblidar que el 2023 era l'1,5 per cent. I sí, recordem que el grup de Junts coneix la forma de càlcul de les polítiques culturals que es fa sobre el pressupost de la Generalitat, exclosos els fons finalistes i financers, és un acord, és un acord fet també amb vostès. Està bé aquestes propostes, però no facin invencions ni vulguin enganyar ningú. Els sectors culturals ho tenen clar i jo crec que aquí majoritàriament tothom també.

Però bé, nosaltres volem mirar cap endavant pel bé de la cultura, valorem que s'hagi fet, s'hagi presentat aquesta moció. Tenia 12 punts a la qual nosaltres vam registrar

deu esmenes, només hem pogut transaccionar quatre d'elles, el grup proponent ha retirat un punt. Per tant, la moció que votarem no recull la literalitat de les nostres propostes, però sí pensem que millora el text definitiu i hem pogut incorporar les accions que ja està fent el Departament de Cultura, per exemple, la redacció del Pla d'Equipaments i Serveis Culturals de Catalunya, que s'està fent al costat del món local, de la mateixa manera que estem avançant en consolidar la perspectiva feminista en les polítiques culturals, que, per cert, la paraula «feminista» no hi apareix, no sé si és un oblit del diputat o ha estat voluntari. Recordar que creiem en la participació, en els consensos, per tant, el Govern i el Departament de Cultura treballen ja per arribar a un acord entre les diferents administracions públiques per establir aquesta inversió cultural equiparar-nos a la mitjana europea, i el nostre grup, per tant, farà un exercici de responsabilitat i votarem gran part dels punts favorablement. D'altres entendran que no els acceptem perquè estan fora de tots els acords socials i culturals ni apareixen al seu programa electoral (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), que per cert, me l'he llegit i té importants buits.

Per tant, des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i també del Govern i del Departament, treballem per enfortir el sistema cultural de Catalunya – gràcies, president –, sempre escoltant el món local, els sectors culturals i acordant amb els municipis i les entitats i el món de la cultura els grans acords per arribar a aquest quart pilar de l'estat del benestar.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara obrim el torn per tal que els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes es puguin posicionar. I en primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Raquel Sans Guerra.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, presidenta. Consellera, diputats, diputades..., diputat Bertran, sento decebre, jo no porto cartellets, per tant, ho haurem d'explicar amb paraules. En primer lloc voldria començar agraint al diputat Bertran i al grup de Junts per

Catalunya la presentació d'aquesta moció perquè parlar de cultura al Ple sempre és positiu, és un pilar fonamental a la nostra societat i crec que en els temps que corren encara més. És a dir, l'aposta per la cultura en el moment actual crec que és més necessària que mai.

Voldria començar dient que estarem d'acord en la immensa majoria dels punts, hi votarem a favor, el reconeixement del valor econòmic i social de la cultura, impulsar un acord entre diferents administracions públiques per establir una inversió cultural per habitant, garantir un repartiment equitatiu tant des del punt de vista dels diferents sectors de l'àmbit cultural, dels diferents actors, com també des del punt de vista territorial.

Però jo em voldria aturar en els punts de discrepància que també hi són, perquè ara ho deia la diputada Garcia, vostès en aquesta moció es treuen de la màniga el tres per cent. I jo em pregunto, i per què no el quatre o el deu o el trenta-tres per cent? És a dir, hi ha un consens del sector, hi ha un consens àmpliament votat en aquest Parlament, que se situa en el dos per cent. En les seves xifres vèiem que en la proposta de pressupostos que es van presentar per part del PSC i de Comuns, la xifra se situava en l'u i mig per cent, per tant, molt lluny d'aquest dos per cent i la meitat del tres per cent que proposen. I jo crec que està bé que des de l'oposició siguem exigents, empenyem el Govern, és el que ens toca. Però crec que també hem de fer un exercici de realisme i hem de fer un exercici de responsabilitat, i parlar del tres per cent quan entre tots plegats –i jo crec que la responsabilitat ha de ser compartida i n'assumim la nostra part– no hem estat capaços d'arribar al dos per cent crec que fem un flac favor a la ciutadania, al sector, generem confusió, i el que fem és generar desafecció i crec que això no toca. Per tant, hi votarem en contra. No perquè no estem d'acord en apostar econòmicament per la cultura, evidentment que hi estem d'acord, però com deia, aquest dos per cent és la xifra de consens. Crec que faríem un favor tots plegats batallant en la negociació de pressupostos per apropar-nos a aquest dos per cent. Jo crec que haurien fet més un favor posant l'1'9 a la seva moció que no pas posant aquest tres per cent.

Perquè està bé ser molt exigents, està bé fer aquestes proclames, però jo crec, com ho deia la diputada Garcia, que al final el compromís amb una àrea es demostra amb

els recursos que s'hi destinen. I jo recordo que el 2021 la consellera Natàlia Garriga al Govern Aragonès agafava una conselleria de Cultura que venia d'una conselleria de Cultura de Junts des de feia uns quants anys, que tenia el seu pressupost o el pes del pressupost de la cultura en l'u per cent. Després hi va haver una proposta de pressupostos que parlava de l'1'7 per cent l'any 2024 i que Junts per Catalunya també va tombar. Per tant, està molt bé fer proclames, està molt bé fer mocions, però quan es demostra és amb responsabilitat política, i aquí no enganyem a ningú, aquell 1,7 tenia política lingüística, ara és una conselleria a banda, i jo crec que tots hem de fer un esforç perquè aquest dos per cent sigui política lingüística a banda, perquè la política lingüística no es pot incorporar, o no s'ha de posar en el pressupost de Cultura perquè ha de ser una política transversal del Govern de la Generalitat. Jo crec que aquest també és un consens.

I per tant, diputat Bertran, i diputats i diputades de Junts, jo els demano que ens ajudin a treballar per a un millor model de finançament, perquè vostès, com nosaltres, saben que existeix un dèficit fiscal, saben que els comptes de la Generalitat estan ofegadíssims i, per tant, per garantir el dos per cent en la cultura, i per garantir tants altres recursos en sectors com la salut, com l'educació, tan necessitats avui en dia, el que necessitem és un nou model de finançament i el que necessitem és eixugar aquest dèficit fiscal, i el que necessitem és tenir la clau de la caixa. Hi ha dues maneres de fer política, una és arromangar-se, posar-se a treballar assumint equivocacions, assumint que no sempre acaben de sortir les coses com un voldria, i l'altre és mirar-s'ho des de la barrera i dir «jo ho faria millor», i així, i aquí és on està instal·lat Junts per Catalunya. I ja sabem que vostès ho farien millor, això és el que ens diuen. El que els animem és que s'arremanguin, que es posin a treballar, que s'equivoquin, que sumin els esforços, que facin pinya, com diem els castellers, perquè jo crec que la cultura i el país ho agrairan.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya té la paraula el diputat senyor Pau Ferran Navarro.

Pau Ferran Navarro

Bé, gràcies, president. Consellera, diputats i diputades, avui Junts ens presenta una moció d'aquestes que en essència està bé, està bé, però són les clàssiques promeses, ja molt manides, la veritat que fa segles que tothom pregona i que tothom porta any rere any, elecció rere elecció, en el seu programa electoral. Són grans titulars que, la veritat, sonen molt bé, que ningú discuteix, però que després, quan arriba el moment de governar, acostumen a quedar en paper mullat. Perquè és molt fàcil comprometre's des de l'oposició, és molt fàcil fer discursos ambiciosos quan no tens la responsabilitat de gestionar ni de prioritzar, i cregui'm, senyor Bertran, que no ho dic per defensar els senyors del PSC ni d'Esquerra Republicana, ho dic perquè comparo el que diu aquesta moció amb el que han fet quan vostès han governat.

Miri, senyor Bertran, ha fet vostè una intervenció molt didàctica, molt didàctica, la veritat, no li negaré, però és que vostès han governat durant molts anys, han tingut responsabilitats directes, han gestionat pressupostos i han pres decisions, i la realitat és que no han fet absolutament res del que avui ens porten aquí com a proposta. Demanen que el pressupost en Cultura arribi al tres per cent, doncs, ostres, fantàstic!, tant de bo! Jo crec que hi estem tots a favor. És un objectiu que pot compartir absolutament tothom en aquesta Cambra, perquè ningú discuteix que la cultura és un pilar fonamental i que necessita més recursos. Però l'últim pressupost que van fer vostès quan ostentaven la Conselleria de Cultura era inferior a l'u per cent; inferior a l'u per cent. És clar, ara volen també que s'assoleixin els 275 euros de despesa en cultura per habitant per assimilar-nos a la mitjana europea. Fantàstic!, tant de bo, li torno a dir. Però, ostres, quan vostès governaven la despesa per càpita era irrisòria.

Per tant, no només han tingut una despesa que quan governaven era

Fitxer 29

molt per sota de la mitjana europea, sinó molt per sota també del que és exigible per un govern que vol dir que està a favor de prioritzar la cultura, i això és una realitat, senyors de Junts, que no poden negar i que no poden amagar.

Ara bé, en el punt cinc de la moció, els he d'admetre que ja m'ha semblat un pèl massa inclús per vostès. Demanen que es garanteixi un repartiment equitatiu dels

increments pressupostaris, és a dir, de les subvencions. Home, em sembla que tenen vostès una mica de barra.

Recorden l'informe de la Sindicatura de Comptes de l'any 2023? Doncs si el recordessin, crec que tindrien una mica més de prudència a l'hora de fer segons quin tipus de propostes i segons quin tipus de discursos, perquè en aquest informe es constata que quan vostès eren al govern, senyors de Junts, i cito textualment, hi havia una elevada concurrència de les subvencions directes.

És a dir, el nombre de beneficiaris de les subvencions es va reduir, però les ajudes directes es van incrementar en 62 milions d'euros. Què significa? Molta menys gent rebia molts més diners, i ho feia, a més, a través de mecanismes que eren totalment arbitraris, és a dir, a dit.

I en mans de qui anaven a parar aquests diners? Doncs home, ens ho podem imaginar, sempre en mans d'entitats com l'Acció Cultural del País Valencià, la qual va pagar les obres de la seu amb diners de tots els catalans, Plataforma per la Llengua, que aquests sempre hi són quan es tracta de trincar, i tot el conjunt d'entitats sempre alineades i fins i tot organitzacions organitzadores de les manifestacions del procés.

I això, senyors de Junts, és el que ens grinyola del seu discurs, que vostès parlen de transparència i parlen de grans objectius, però quan han tingut l'oportunitat de governar, el que han fet és exactament el contrari.

Per tant, senyor Beltrán, vostès presenten propostes que estan bé, que poden sonar bé, que fins i tot podem compartir, però que no tenen res a veure amb el que han fet vostès quan eren al Govern. I aquesta és la gran qüestió de fons, la diferència entre el seu discurs i el que practiquen quan governen.

Malgrat tot això, doncs, votarem a favor de pràcticament tot, perquè entenem que moltes de les propostes, doncs, van en una bona direcció, i perquè creiem que la cultura, evidentment, necessita més suport.

Però els demanem una cosa molt senzilla, és que facin autocrítica, i facin autocrítica, perquè crec que la necessiten, i potser això, en un futur, els ajuda a guanyar una miqueta més de credibilitat.

Moltes gràcies.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. Senyora consellera, senyors diputats, molt bona tarda. La cultura és una activitat humana, lliure, universal, intemporal, que emana de la dimensió espiritual de la persona, moguda per la cerca de la bondat, de la bellesa, el bé. Atributs, aquests, que són fonamentals per construir una societat basada en la cohesió i la prosperitat. Juntament amb l'educació, la cultura és el fonament de tota societat que es preï, perquè els principis regeixen els actes.

Bé, els senyors de Junts ens presenten en aquesta moció tot un plegat de solucions errònies que si s'apliquen, finalment, mantindran emmanillada la cultura. Junts demana el tres per cent d'inversió dels pressupostos de la Generalitat en Cultura, per encarar, diu, els nous reptes de la futura llei de drets culturals.

No, si el que han d'exigir vostès és solucionar els problemes d'ara, actuals, del sector cultural, que, bàsicament, els podem resumir en tres. L'alta inestabilitat laboral, els salaris baixos i la intermitència dels contractes d'artistes i de tècnics. Dos, la dificultat d'accés universal a la cultura si no ets de Barcelona o de l'àrea metropolitana de Barcelona. I tres, el saqueig patrimonial cultural per les empreses d'intel·ligència artificial que entrenen els seus models amb obres protegides sense autorització ni compensació econòmica.

Junts ara diu, a més a més, que, bé, el tres per cent. Però quan van governar o quan recolzaven els pressupostos, mai han arribat, ni de bon tros, a dos per cent. I dic jo., i per què no el sis per cent? Perquè tenen tan interioritzat allò del tres per cent, com a plançons o hereus de Convergència i Unió? Potser és això.

Bé, després, per responsabilitat mediambiental, doncs, jo no trauré aquí papers, que semblava això una tala d'un bosc d'eucaliptus el que ha fet vostè aquí. Però no, és molt senzill. Vostè demana arribar a 275 euros per habitant en cultura. Diu això, però escolti, quan han governat o han recolzat pressupostos, la Generalitat ha arribat

només al quaranta-nou euros per persona, per habitant, i, per tant, el que és més adient és recordar-los aquest refrany que diu: «El més barat és donar consell», veritat, senyor Bernat?

Bé, com a separatistes, a més a més, diuen que s'han d'emmirallar amb els països europeus que inverteixen més en despesa cultural. Segurament també els ha traït el subconscient amb això de que Catalunya, segons vostès, no?, és la Dinamarca del sud. Doncs escolti, quaranta-nou euros de Catalunya i 225 de Dinamarca, home, una mica ridícul i una mica de grotesc sí que ho és.

Bé, la cultura no pot ser, per tant, ni sectària, ni es pot reduir a classificacions restrictives, ni de grups ni de col·lectius. És de tots i per a tots. Transcendeix el temps i l'espai, i si no és així, es substitueix, totalment. I per això no té sentit incorporar en les polítiques culturals perspectiva feminista, de gènere, d'imposició lingüística del monolingüisme en català, de la voracitat colonitzadora pancatalanista. No, no té sentit.

Acabo amb un comentari sobre el punt 11. La setmana passada es van celebrar aquells premis, els Oscars, aquell aquellarre ideològic, amb la presència estel·lar de la ministra Yolanda Díaz, l'anticapitalista Yolanda Díaz, eh?, a càrrec, això sí, dels nostres impostos.

Fa poc també es va celebrar una oda al pensament únic i a la lletjor en els premis Goya, i per què no es pregunten, per què no diuen res a aquesta moció, per exemple, cap de les vint pel·lícules nominades aquest any, el 2026, als Premis Gaudí, cap de les pel·lícules ha tingut beneficis?

Totes viuen de subvencions i no del que recapten pel mèrit i per la qualitat artística. Costen una mitjana de 385 euros..., perdó, 358 euros per espectador. I ja acabo. És a dir, el millor cinema català no interessa a ningú. Ho paguem tots perquè els llepasubvencions puguin viure del conte.

Bé, els catalans corrents, la Generalitat els paga per treballar? No, els ofega amb impostos, però els putxinel·lis els paga amb diners de tots els catalans, i Junts diu que li sembla bé.

Gràcies.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Consellera, només com a anotació. Crec recordar que, no sé si va ser la setmana passada, *Balandrau* va ser una de les pel·lícules amb més taquilla i més públic de tota Catalunya, però és que ara mateix està en el set de les deu pel·lícules amb més entrades de tota Espanya. Per tant, dir que el cinema català és un cinema que no interessa ningú és ser, senzillament, un ignorant.

Jo també vull agrair la moció. Crec que la moció és un compendi de punts que ja hem parlat a la Comissió de Cultura, no?, en diferents propostes de resolució, tant del Grup de Junts per Catalunya com també d'altres grups, i, evidentment, hi ha qüestions amb les que estem molt d'acord i que hi votarem a favor, com també en fem a la Comissió de Cultura.

I és..., entraré després en aquesta idea dels recursos, però és en que no només hem de treballar per quants recursos es destinen a polítiques culturals, sinó també en com es gasten aquests recursos, amb qui es gasten aquests recursos i en quines condicions de treball, quines condicions laborals han de tenir les persones que es dediquen al sector cultural per poder-se dedicar i crear cultura i ser actors actius de cultura amb unes condicions laborals dignes, que és una de les qüestions que també repetides vegades les entitats que venen a comparèixer a la Comissió de Cultura, i són unes quantes, ens posen de manifest que, ara mateix, el sistema de subvencions i el sistema de cofinançament per part de les administracions públiques, amb les productores o amb les associacions o amb les entitats, no garanteix que es compleixin aquests mínims de condicions laborals.

Per tant, parlem de quants diners, però parlem de com es gasten i amb qui es gasten i amb quines condicions es gasten. Per tant, sí, parlem de la llei de drets culturals. És fonamental la llei de drets culturals. Però també és veritat que podem parlar d'aquests temes, i ho podem parlar en el marc dels pressupostos d'aquests temes sense haver d'esperar a que hi hagi la llei de drets culturals, que és la que ens ho ha de marcar, però ja hem de poder començar a fer-ho.

Parlem d'equitat territorial. També hem fet molts debats sobre les necessitats que hi ha al territori de garantir que hi hagi una equitat territorial en l'accés a la cultura. Vam visitar l'Auditori de Cambrils, que porta vint anys aturat. Vint anys. En vint anys han tingut responsabilitats, governs de tots els colors polítics, tant en l'àmbit municipal com en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, és evident que la cultura fins ara no s'ha considerat aquest quart pilar de l'estat del benestar que reivindicuem que ha de ser. La cultura no és allò que retalles quan hi ha crisi. La cultura no és allò que retalles quan fas retallades, perquè t'ho recomana el model neoliberal que apliques, com sí que va fer el Govern d'Artur Mas, que el que més va retallar va ser la cultura i la política de cooperació, entre d'altres.

Aquelles coses que no són tan importants. Si hem de retallar, retallem per aquí. I Cultura va ser una de les grans víctimes de les retallades, sí, del Govern de Convergència i Unió i del senyor Artur Mas.

Per tant, i coincidint amb el que ja han dit altres grups, em sembla que ara treure's aquest tres per cent de la màniga, jo no faré la broma fàcil del tres per cent, però treure aquest tres per cent de la màniga, que no demanen ni les entitats actual cultura, no entenem massa d'on surt. O sigui, no entenem el per què el tres per cent sí.

En el punt 4 demanen, i donarem suport, que avancem d'una vegada per totes el càlcul de la despesa en euros per habitant, que és el que es fa a nivell de la Unió Europea, i que és la millor manera de calcular-ho tot. Per tant, podem seguir parlant del dos per cent, però hem de començar a parlar ja, a la vegada, de la despesa per habitant.

És una mica contradictori dedicar dos punts a parlar d'aquest tres per cent, intentar canviar el sistema de càlcul que s'ha fet fins ara i posar una base de càlcul completament diferent, perquè tot el que s'ha fet fins ara no ho podem comparar. Potser així no ens n'adonem del que es destinava fa uns anys i el que es destina ara, quina ha sigut la diferència, però, és que, a més a més, el punt 4 va en el model que realment hi hauríem d'anar.

Per tant, donarem suport al punt 4, que parla de la despesa per habitant, i no donarem suport al punt 2 i al punt 3.

En els pressupostos hem aconseguit que hi hagi diferenciadament el que es destina a polítiques culturals i el que es destina a política lingüística, i és amb això que hem de fer la comparació amb els del 2023.

Per tant, respecte al 2023, el Departament de Cultura és el departament que més puja percentualment de tot..., el segon, perdó, el primer és cert que és Acció Exterior, gràcies a l'aportació a l'Agència Catalana de Cooperació. És el segon. Són 116 milions més en un any.

També és veritat que si haguéssim tingut més pressupostos, hauríem pogut fer aquest augment progressiu i no hauríem de córrer ara a arribar a aquest dos per cent, que sí que tenim el compromís del Govern i que nosaltres estarem pendents que en aquesta legislatura s'ha d'arribar a aquest dos per cent.

Per tant, també ens ho haurem de plantejar que si anem a pressupostos el 2026 i volem arribar al dos per cent abans d'acabar la legislatura, potser haurem d'*apretar* una miqueta més.

Gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. També, a continuació, per fixar la seva posició durant cinc minuts, en nom del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bé, nosaltres votarem a favor d'aquesta moció. El que és cert és, com em recordava el meu company Dani Cornellà, a l'acord d'investidura del president Pere Aragonès, ja portàvem part d'aquestes mesures. Llavors, sap greu, perquè semblaria que la cultura és allò a lo que recorrem cada ics temps per dir que és molt important, però que la resta del temps queda al bagul dels records. És una pena, perquè és difícil retreure a uns governs

fitxer 30

i a uns altres el que no ha fet pràcticament cap dels partits que ha estat presidint aquest consistori. Per tant, vigilem, perquè de les promeses incomplertes alimentem, precisament, la reacció autoritària.

Dit això, per què s'ha de subvencionar la cultura? Voldria aprofitar una mica la intervenció també per posar sobre la taula que aquesta tendència que està havent-hi aquests dies –bastant *facilona*, la veritat– de carregar contra tota subvenció a mi em sembla cutre.

Em sembla cutre perquè tot allò que sigui de caràcter essencial hauria de poder estar subvencionat, que vol dir pagat pel conjunt de la gent d'aquest país. Que, al cap i a la fi, els diners públics no són més que això, els impostos del conjunt dels treballadors. Per què és important que subvencioni la cultura? Perquè és de caràcter essencial, precisament per no assimilar-nos i per no semblar-nos a molts de vostès.

En aquest sentit, a mi m'agrada bastant un artista, que ja no està entre nosaltres de fa molts anys, que era William Morris, que estimava moltíssim la bellesa, i ell sempre deia que no estava advocant per una mica més de bellesa al món, per molt que l'estimés i estigués disposat a sacrificar-se per ella, sinó que era per la vida mateixa dels éssers humans pel que advocava.

En aquest sentit, emmarca en un poeta de l'Estat espanyol, que hagués viscut més anys si no haguéssim tingut un cop d'estat i no l'haguessin mort, que era Lorca, que en una de les últimes entrevistes que fa, abans que l'assassinin, «quan parlin d'hereus, vigilin d'on venen vostès», deia que en aquest moment dramàtic del món l'artista ha de plorar i riure amb el seu poble. Cal deixar el ram d'assutzenes i ficar-se al fang per ajudar els que cerquen les assutzenes.

Amb això el que volia dir és que també és important estar al costat de totes aquestes persones que, precisament, fan possible la cultura. Ho va demostrar *de facto* amb la seva pràctica, sent capaç de portar el teatre arreu. Fa poc es van poder revelar per primera vegada unes imatges en moviment molt emocionants.

Això és important, perquè aquesta idea de la cultura com a neutralitat... també, és tan cutre com lo de les subvencions. Ara fa poc ens ha deixat el filòsof Habermas i és interessant perquè de la mateixa escola, l'Escola de Frankfurt, que es van fer un fart d'analitzar fenòmens com el que campa impunement pel nostre Parlament,

Marcuse parlava de la cultura afirmativa, com aquell intent de situar la cultura com deslligada de la civilització, com deslligada de les condicions materials. Una sort de cultura en què cada individu, de forma interna, sense cap mena de recursos, podria arribar-hi, una sort d'Olimp i de [#].

I en aquest sentit és important oblidar la idea de la cultura com a una cosa neutral. La cultura moltes vegades pot operar simplement com un reproductor de l'ordre dominant, passa, i, si no, la cultura pot operar, precisament, com una contracultura, també ha passat en aquest país, les hem vist totes. Tots aquells que parlin d'una certa neutralitat en la cultura que hauria de poder competir en un mercat privat, que són els mateixos que després demanen ajudetes per a les empreses privades, bé, hauríem de desconfiar. Hauríem de desconfiar perquè no és cert.

I jo em cuidaria de parlar de llepar subvencions, perquè sempre serà millor que llepar cubates, especialment llepar cubates amb els diners públics i de tothom. Especialment quan es porta els nens a AMPA que paguem entre tots, especialment quan una vegada i una altra l'únic que veiem és que us van destapant diferents casos.

És clar que no els agrada la cultura feminista, perquè gràcies a la cultura feminista, dones com jo mateixa ens podem adonar del que vol dir violència. I, a partir d'aquí, denunciar. Denunciar càrrecs com els vostres, que heu d'anar retirant un a un quan les dones van guanyant els judicis.

Per tant, sí. Sí a la cultura i sí al feminisme, perquè ens fa millors. Perquè precisament la cultura és el que ens permet adonar-nos que no necessitem ser exactament iguals, sinó conformar una sensibilitat suficient per dir que des de la diferència podem amb tot. Tot el contrari és el vostre projecte polític. El vostre projecte polític que ens diu que hem d'estar tots encaixonats, individualitzats, un a un, sentir que els altres són enemics.

Per tant, no m'estranya que vulguin advocar sobre el que han advocat aquí, però dir-los que, per a desgràcia per a tots vostès, seguirem lluitant en aquest sentit. I dir també que això no voldrà dir que no tenim responsabilitat.

Perquè precisament el discurs de les subvencions no cali, perquè precisament la cultura sigui de tots necessitem ja, i jo tinc algunes confiances en la llei sobre drets

culturals, perquè ens fem càrrec que el més important és que tothom ha de poder accedir a produir cultura, no només a consumir cultura.

Ho hem dit des que estem aquí i creiem que és important perquè aquest serà un gran antídote, no en un sentit que la cultura sigui el que ens fa millor, però sí un gran antídote a tot aquest discurs de les subvencions, perquè tots en podem participar, si no, els únics que poden fer art, els únics que poden fer cultura, els únics que poden fer bellesa són els mateixos que després la tanquen, precisament, perquè no els hi agrada, si no són només els fills dels que poblen, per desgràcia, el nostre Parlament. I això és el contrari del que hauria de ser una política majoritària.

Gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. I ara també, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Mixt, la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Aliança Catalana valorem positivament que aquesta moció parli d'equilibri territorial, del món local i de garantir l'accés a la cultura més enllà de les grans ciutats. La cultura catalana ha de ser també viva als pobles, i ho vivim així amb les festes majors, als centres cívics, als ateneus i a tots els actes de cultura popular. Això ho compartim plenament.

Ara bé, tots aquests esforços han de tenir un eix, la prioritat de la cultura pròpia i de la protecció activa i de la identitat nacional catalana. La cultura catalana no és hegemònica, és una cultura minoritzada i, per això, necessita protecció. Si els recursos públics no la prioritzen, el resultat és previsible, dilució, substitució i folclorització.

Parlar de cultura catalana sense situar la llengua en el centre és buidar-la de contingut. No n'hi ha prou amb dir que el català ha de ser prioritari, ha de ser la llengua, la llengua de l'oferta cultural, especialment en tot allò que es finança amb diners públics.

També cal entendre que la cultura popular és sobretot tradició, transmissió i arrelament. Ho hem vist recentment amb la suspensió dels Tres Tombs de Terrassa

per manca de relleu generacional. Això evidencia un problema profund de continuïtat cultural.

Davant d'aquesta realitat, considerem que el model actual, basat en el multiculturalisme institucional, no protegeix la nostra cultura, sinó que contribueix a la seva substitució sota una aparent neutralitat. Quan l'Administració finança totes les expressions culturals per igual i evita prioritzar la pròpia, el resultat és que aquesta retrocedeix.

Catalunya no necessita ser diversa, ja ho és, ja se n'han cuidat que ho sigui, el que necessita és continuar sent catalana. La cultura és el pilar de la nostra identitat nacional, de la cohesió social i també un sector econòmic rellevant, però la seva funció principal ha de ser preservar i projectar la llengua i les tradicions del país.

Aquesta moció conté elements positius, però cal garantir que els recursos públics es destinin realment a la cultura catalana perquè així arribi a tots i cada racó de Catalunya. També és important millorar la transparència, saber quant s'hi destina i quins projectes i amb quins resultats.

Al mateix temps, cal simplificar la burocràcia perquè les entitats culturals petites puguin accedir als ajuts. El criteri ha de ser el valor cultural, la qualitat i la preservació del patrimoni. I, finalment, cal reforçar la difusió del patrimoni històric, modernitzar museus i convertir-los en espais vius i connectats amb la ciutadania.

Com ja hem dit, la cultura catalana és el pilar fonamental de la nostra identitat col·lectiva. Defensar-la no és excloure ningú, sinó preservar un patrimoni que ens defineix com a poble. Per això cal un compromís ferm de protegir-la, promoure-la i transmetre-la a les següents generacions.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Jordi Bertran i Luengo.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. També agrair el to dels diputats i diputades. Sabem que a la Comissió de Cultura, en general, mantenim un to diferent del que s'ha viscut en aquest matí en bastants moments del Ple, i jo, en aquest sentit, estic molt content.

Mirin, en el debat de política general, un dels objectius que vam marcar i que es va aprovar va ser anar cap a aquest canvi de paradigma agafant aquesta xifra d'euros per habitant, no? Per tant, aquest és l'objectiu principal de la moció d'avui, en la qual cosa crec que, majoritàriament, els grups hi estan d'acord, no?

L'altra cosa és que nosaltres volem donar suport constructivament al Govern amb la llei de drets culturals, per això intentàvem donar-li un valor a aquesta llei. És a dir, els companys i companyes diputats que van aprovar aquell dos per cent no tenien en el seu horitzó aquesta llei de drets culturals. Per tant, nosaltres creiem que valia la pena.

Sobre les esmenes, agrair al PSC la seva presentació, n'hem acceptat quatre que creiem que milloren àmpliament el text inicial. I, nosaltres, també fer alguns apunts sobre la importància que recull la moció en alguns aspectes que crec que hem d'empoderar. El circ ha d'agafar més força, consellera. La dansa, segons el Conca, va de capa caiguda i hem d'ajudar-la. La música clàssica també reivindica coses. Per tant, creiem que anaven per aquí.

I després, acabo, permetin-me que, com a diputat més novell dels de la Comissió de Cultura o un dels més novells, mantinguem aquest esperit rebel, no? Jo suposo que, el 1833, Bonaventura Carles Aribau, quan va fer l'Oda a la Pàtria, també estaven molt pitjor que ara. Per tant, per sort, any rere any el país va millorant també en cultura.

Per tant, moltes gràcies per la col·laboració. I bon Sant Josep també als germans del País Valencià.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació de les mocions substanciades aquesta tarda, que són els punts 20 i 21 de l'ordre del dia. Cridem a votació.

Projectes de llei (retirats)

200-00022/15 i 200-00023/15

Senyores i senyors diputats, abans de procedir a les votacions, els informo que el Govern ha sol·licitat a la Mesa del Parlament la retirada del Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 i del Projecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2026.

Atès que la Mesa del Parlament, en sessió tinguda aquest migdia, ha pres coneixement d'aquesta sol·licitud, els punts 5 i 6 decauen de l'ordre del dia.

Ara sí, passem a les votacions... Demana la paraula el senyor Salvador Vergés, del Grup Parlamentari de Junts.

Salvador Vergés i Tejero

Sí, president. Moltes gràcies. Per demanar lectura del punt número 13 de la moció 224, si us plau.

El president

Hi ha cap altra petició de votació separada o de sol·licitud de lectura? No? Doncs, iniciem les votacions de les mocions debatudes aquesta tarda. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i les esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el desenvolupament agrari, forestal i del medi (continuació)

302-00224/15

Comencem amb la votació de la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el desenvolupament agrari i forestal i del medi.

Votem conjuntament els punts 1, 2, 11 i 12.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 122 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Fitxer 31

Votem el punt 2 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 85 vots a favor, 6 vots en contra i 42 abstencions.

Conjuntament votarem als punts 2 ter, 6 bis i 13 i demano a la diputada secretària primera de la Mesa del Parlament, la senyora Glòria Freixa i Vilardell, que procedeixi a fer-ne la lectura.

La secretària primera

«Realitzar les gestions necessàries davant el Govern de l'Estat per aturar l'actual expedient d'atermanament del Deltebre, atès que aquest plantejament no respon al model de protecció i defensa del territori que necessita el delta i pot comportar conseqüències greus per al teixit econòmic, social i territorial de la zona, donant suport a les al·legacions presentades per l'Ajuntament de Deltebre i de la síndica local.»

El president

Molt bé. Recordo que votem conjuntament els punts 2 ter, 6 bis i 13.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 116 vots a favor, cap vot en contra i 17 abstencions.

Votem conjuntament els punts 3, 5.c, 5.e, 5 bis, 6, 9 i 14.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Votem ara els punts 4 i 5.b.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 91 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

Votem a continuació als punts 5.a, 5.d, 7 i 8.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 127 vots a favor, cap vot en contra i 6 abstencions.

Votem el punt 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 91 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

I, finalment, votarem el punt 15.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 127 vots a favor, 6 vots en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques culturals (continuació)

302-00223/15

En darrer terme, procedirem a votar la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques culturals.

Votem el punt 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 122 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Votem ara el punt 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 79 vots en contra, 54 vots a favor i cap abstenció.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 68 vots en contra, 65 vots a favor i cap abstenció.

Conjuntament votarem els punts 4, 5 i 8.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Votem el punt 6.

Comença la votació.

Aquest punt també ha estat aprovat per unanimitat.

Votem el punt 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 24 vots en contra i 2 abstencions.

Votem el punt 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 122 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 80 vots a favor, 11 vots en contra i 42 abstencions.

I, finalment, votarem el punt 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 67 vots a favor, 24 vots en contra i 42 abstencions.

Abans d'aixecar la sessió els desitjo molt bon dia del pare. Els que ens diem Josep, ens autofelicitem i felicitem. I una recomanació gastronòmica: la crema de Sant Josep és excel·lent per acabar el dia.

Atès que no queda cap altre punt de l'ordre del dia pendent de ser substanciat, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...